

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΡΕΚ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΙΚΟΥ

ΝΑΣ νεος, ζωηρός και ντυμένος με πολύ έλεια, έτρεχε να προφτάσει το λεωφορείο.
—'Ε! άμαρά!... Μία στιγμή...στάσου! φώναζε.

Ο άμαζας, γκρινιάζοντας, σταμάτησε, πήδηξε κάτω και φόρτωσε τις άποσκευές του νεαρού ταξειδωτή που τις έφερε γρήγορα ο πανδοχεύς του «Κόκκινου κήνου». "Επειτα, όταν ο ξένος μπήκε στο λεωφορείο, ο άμαζας σκαρφώθηκε πάλι στη θέση του και μαστίζωσε θυμωμένος τ' άλογά του.

Ο νέος, πήρε δυό-τρεις φορές την άδεια του κι ύστερα κύταζε τριγύρω του. Είδε τότε άπέναντί του έναν άλλο νέο που τον κύταζε με περιέργεια και συμπάθεια μαζί, και χαμογέλασε. Ο άλλος σηκώθηκε άμέσως, τον χαιρέτησε μ' εύχενια και κάθισε δίπλα του. "Ύστερ' από λίγη ώρα, μιλούσαν κ' οι δυο σαν παλιοί φίλοι.

Κ' οι δυο τους ήταν της ίδιας ηλικίας, είχαν τó ίδιο ανάστημα, τα ίδια ρούχα. Μά τó πιο περίεργο άπ' όλα ήταν ότι είχαν τó ίδια σχεδόν χαρακτηριστικά: μελαγχρόνιο άωροφο πρόσωπο, μάτια μαλλάκι και μαύρα ζωηρά μάτια.

"Εκτός άπ' αυτό, πήγαιναν κι' οι δύο τους στο Παρίσι. Ο νέος που είχε σταματήσει τó λεωφορείο είπε πρώτος τ' όνομά του: λεγόταν 'Ανρί Μπριφώ. Ο άλλος πάλι λεγόταν Λουκιανός ντέ Σαιντ-Άντρέ.

Ο 'Ανρί Μπριφώ ήταν γιους ενός πλούσιου γαιοκτήμονος τού Στρασβούργου. Ο πατέρας του είχε πεθάνει και δεν είχε πειρά κανένα στον κόσμο. Πήγαινε στο Παρίσι για να εκπληρώσει την τελευταία επιθυμία τού πατέρα του: να παντρευτεί τή μοναχοκόρη ενός οικογενειακού τους φίλου, τή θαυόπλυτη 'Αντουανέττα ντέ Μουρούζ. Δεν τήν είχε δει, παρά μόνο μία φορά, δέκα χρόνια πριν, σ' ένα ταξειδί που είχε κάνει με τον πατέρα της στο Στρασβούργο. Κι' εκείνη άκριβώς τήν έπαινε, οι δυο φίλοι είχαν άρκεσι τήν πηγά, οι δυο φίλοι είχαν άρκεσι τήν πηγά, οι δυο φίλοι είχαν άρκεσι τήν πηγά, οι δυο φίλοι είχαν άρκεσι τήν πηγά.

—'Από τότε, βεβαία, θ' έλλαξε ή 'Αντουανέττα, είπε ο 'Ανρί Μπριφώ στο Λουκιανό ντέ Σαιντ-Άντρέ. Μα θά τή γνωρίσω άμέσως, γιατί δεν είναι πολλές καιρές που μου έστειλε μία μικρή προσωπογραφία της. 'Α! Είναι πολύ άωορφη! 'Όριστε, κυττάξτε αυτή τή μινιατούρα.

Κι' ο νέος έδειξε στο φίλο του μ' ένα χαμόγελο θριάμβου τήν εικόνα εκείνης που θά γινόταν σέ λίγο γυναίκα του.

"Επειτ' από λίγη ώρα, ένας ξαφνικός σταθμός που έκανε ο άμαζας στο Σαιν-Κλου, για να διορθώσει κάποια ρόδα, μεγάλωσε τήν άμοιβαία συμπάθεια τών δυο φίλων.

"Όταν λοιπόν έφτασαν στο Παρίσι, δεν θέλησαν άκόμα να χωριστούν. Πήγαν στο ίδιο ξενοδοχείο, στο ξενοδοχείο τών «Δύο Λεόντων» που ήταν στο νησί τού 'Αγίου Λουδοβίκου και κοντά στην έκκλησια τής Νότρ-Ντάμ κι' άποφασίσαν να θουδίσουν μαζί για να γνωρίσουν τó Παρίσι, πριν τραβήξει ο καθένας τó δρόμο του.

Ο Λουκιανός ντέ Σαιντ-Άντρέ άρχισε να συγυρίξει λιγάκι τα ρούχα του, που είχαν τσαλακωθεί στο ταξειδί και τραγουδούσε κάποιο εύθυμο τραγουδάκι, κυττάζοντας πότε-πότε άπό τó παράθυρο τού Παρίσι και τó Σηκουάνα, όταν άξαφνα έφτασε ός τ' αυτιά του ένα παράξενο θογγητό. Στάθηκε λοιπόν, τρομαγμένος, για ν' άκούσει καλύτερα: τó θογγητό έρχόταν άπό τó διπλανό δωμάτιο τού 'Ανρί Μπριφώ!

Ο Λουκιανός ώρμησε άμέσως έξω, άνοιξε τήν πόρτα τού φίλου του και τόν θρήκε κατάγλωμο να σπαράξει πάνω στο κρεβάτι. "Άμέσως ειδοποίησε τόν ξενοδόχο και φώναξε έναν γιατρό. Μά δεν μπορούσε πειά να γίνει τίποτα. Ο 'Ανρί Μπριφώ χειροτέρευε. "Όπως είπε ο γιατρός είχε δηλητηριασθή, ποιος ξέρει άπό τί, ίσως άπό τó κυνήγι που είχε φάει στο Σαιν-Κλου (ο Λουκιανός είχε πει μόναχα λίγο κρασί) και δεν όπληξε πειά καμιά έλπιδα σωτηρίας. Έξακολούθησε να σπαράζει άπό τούς πόνους κι' ύστερ' άπό δυο ώρες πέθανε, δίχως να μπορεί ν' άρθώσει λέξι, στην άγκαλιά τού φίλου του.

Ο 'Ανρί Μπριφώ ήξερε όλη τή ζωή του. Γι' αυτό λοιπόν πήρε τήν άπόφαση να πάη ν' άναγγείλη τó θάνατό του στο σπίτι τής άτυχης αρραβωνιαστικιάς του. Και δίχως να διστάσει, έβγαλε άπό τήν τσέπη τού νεκρού τά γράμματά του, τά διάφορα έγγραφα και τή μινιατούρα τής 'Αντουανέττας ντέ Μουρούζ.

Ο δούστυος 'Ανρί Μπριφώ σεν ήταν υπερβολικός όταν τού μιλούσε με θαυμασμό για τά πλούτη τών Μουρούζ. Ο Λουκιανός έμεινε κατάπληκτος όταν θρήθηκε μπροστά στο άριστοκρατικό μέγαρό τους και συλλογίστηκε ότι είχε κάνει καλά που είχε φορέσει τά πιο άωορφα ρούχα του...

Ο λακός που τού άνοιξε, τόν ώδηγησε άμέσως σ' ένα σαλόνι, δίχως να ζητήσει τ' όνομά του. Ο Λουκιανός ντέ Σαιντ-Άντρέ παραξευτέθηκε λιγάκι, μ' όσο λίγο, όταν είδε να έρχεται πρós τó μέρος του ένας κύριος με τó χαμόγελο στα χείλη, κατάλαθε ότι είχε γίνει κάποια παρεξήγηση. Μά πριν προφτάσει ν' άνοιξη τó στόμα του, ο οικοδεσπότης τόν άγκάλιασε, τόν φίλησε στοργικά, ψιθυρίζοντας με συγκίνηση:

—'Ανρί μου!... Παίδι μου!... 'Αγαπημένο μου 'Ανρί!... Νόμιζε πως ήταν ο 'Ανρί Μπριφώ. 'Α! Πόσο γρήγορα θ' άπογορευτούν πικρά...

—Κύριε... άρχισε ο Λουκιανός.
—Κύριε;... έκανε ο οικοδεσπότης. Μα όχι, παιδί μου, όχι, μ'ι με λές κύριο: θέλω να με λές πατέρα. Δεν είμαι τώρα έγώ ν' πατέρας σου;

—Μά, κύριε, έγω... ψιθύρισε σαστισμένος ο Λουκιανός.
—Πάλι τά ίδια!... φώναξε ο οικοδεσπότης. Σού τó άπαγορεύω, 'Ανρί. Και τώρα, άφισε με να σε ξαναφιλήσω και να σου πώ πόσο χαίρομαι που σε βλέπω ύστερ' από τόσα χρόνια! "Άλλαξες όμως λιγάκι. Κι' άνώορφηες περισσότερο!...

Κι' ο γέρος κύριος, δίχως να τόν άφήσει να πει τίποτα, άνοιξε τήν πόρτα τού θάβου και τόν ώδηγησε μπροστά σέ δυο κυρίες. 'Η μία ήταν ή κ. ντέ Μουρούζ, ή οικοδεσπoίνα. 'Η άλλη, που τής έμοιαζε καταπληκτικά, ήταν ή 'Αντουανέττα. Ο Λουκιανός τή γνώρισε άμέσως. 'Η κυρία λοιπόν και ή δεσποινίς ντέ Μουρούζ τόν ύποδεχτηκαν με τήν ίδια χαρά, δίχως να τόν άφήσουν ν' άνοιξη τó στόμα του. Ο Λουκιανός τότε συλλογίστηκε ότι έπρεπε να περιμένη άκόμα λιγο, πριν τούς πει τήν τραγική ειδηση, γιατί αυτή ή μεταστροφή άπό τή μεγάλη χαρά στη μεγάλη λύπη, μπορούσε να φέρη καμιά ξαφνική συμφορά.

"Ανομιζε τότε να παίξει σαν καλός ήθοποιός τó ρόλο του, γιατί ο δούστυος 'Ανρί τού είχε έξιστορήσει όλη τή ζωή του κι' έτσι ο Λουκιανός έδινε με τή μεγαλειότητα τού κόσμου τής κατάλληλης άπαντήσεως σέ όσα τόν ρωτούσαν. 'Η 'Αντουανέττα ώστόσο ήταν γοητευτική... Τι θά γινόταν τώρα άπό τó άωορφο κορίτσι, όταν θά μάθαινε τó θάνατο τού άρραβωνιαστικού της;

Μετά τó γεύμα, στο όποιο οι Μουρούζ είχαν καλέσει όλους τούς φίλους τους, γιατί ήξεραν ότι θά έφτανε εκείνη τήν μέρα ο άρραβωνιαστικός τής 'Αντουανέττας, οι καλεσμένοι πέρασαν στο μεγάλο σαλόνι. Εκεί πέρα ο πατέρας τής 'Αντουανέττας μαζί με τόν αδελφό του, τόν άδελφόν ντέ Μουρούζ, άρχισε να μιλάει για τó γάμο τής κόρης του. Ο Λουκιανός δεν μπορούσε πειά να συγκρατηθή. Αυτό τó παιγνίδι είχε άρχισει να γίνεται έπικίνδυνο. "Ήταν τίμιος και δεν ήθελε να ξεγελήσει περισσότερο τήν 'Αντουανέττα και τούς γονείς της.

Πηλοίσιας λοιπόν τόν άδελφόν ντέ Μουρούζ και τόν πατέρα τής 'Αντουανέττας και με μιά ύποκλιση τούς άποχαίρησε.
—Πού πάς, 'Ανρί; τόν ρώτησε, περίεργος, ο κ. ντέ Μουρούζ.
"Εκείνος τότε, μπροστά σ' όλους τούς καλεσμένους, τού άπάντησε:

—Με συγχωρείτε, μά πρέπει να λειψω για μιά σπουδαία όπόθεσι, που δεν μπορώ δυστυχώς να τήν αναβάλω. Σήμερα τó πρωί, μόλις έφτασα στο Παρίσι, άρρώστησα ξαφνικά κι' ύστερ' άπό δυο ώρες πέθανε στο ξενοδοχείο τών «Δύο Λεόντων», σπαράζοντας άπό τούς πιο φριχτούς πόνους. Στις τέσσερις ή ώρα λοιπόν θάρθουν οι νεκροθάφτες για να με πάνε στο κοιμητήρι.

Ο πατέρας τής 'Αντουανέττας κι' ο άδελφός άρχισαν να μιλούν για τó γάμο

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

10.9.34 1/4 2.9
188 2.9
229 2.9
22 2.9
2.9
2.9
2.9
2.9

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

—ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ποιός σύγχρονος Δάντης άραγε θα περιγράψει τα μαρτύρια, τα όποια ύφίσταται οί γονείς των μαθητών την εποχή αυτήν.

Ποιός θα τους συμπνεάζει;
Ποιός θ' αναλάβει να σου, αφήση υπέρ αυτών;
Ποιός θα ριζή κραυγήν όργης, άλγους, πόνου και λύσης, για λογαριασμό τους;
Τα νέα σχολικά βιβλία δεν είνε μόνοι άκριβά, πανάκριβα. Είνε και δυσκολοεύρετα.

Άλλα έξ αυτών δεν έτυπώθηκαν ακόμα. Άλλα έτυπώθηκαν σε μικρό σχετικώς αριθμό κι' εξαπλήθηκαν. Άλλα τυπώνονται ήδη. Άλλα τέλος, εξαπληθέντα από ήμερών, δεν πρόκειται ν' ανατυπωθούν, άλλα ν' αντικατασταθούν δι' άλλων...

Ώσκιζονται λοιπόν οί γονείς πρό των βιβλιοπωλείων. Περιμένουν όρες έλόκληρες. Άφήνουν τίς δουλειές των, τσαλαπατούνται!...

Πόσο δέ άκριβά τα σχολικά βιβλία κι' έφέτος!...
Πεντακόσι (500) περίπου δραχμές στοιχίζουν τα βιβλία της Α' τάξεως του Γυμνασίου!...

Βιβλία, βιβλία, βιβλία, κακογραμμένα, κακοτυπωμένα, πανάκριβα.

Πώς είνε δυνατόν να σπουδάσουν, υπό τας συνθήκας, ατάς, και νά μορφωθούν τα φτωχά παιδιά;

Πού νά βρούν οί φτωχοί, άνεργοί ή και εργαζόμενοι και κα κοπληρωμένοι γονείς τόσα χρήματα, πού χρειάζονται για τα σχολικά βιβλία;

Δυστυχώς κανείς δεν ενδιαφέρεται σχετικώς. Κι' έτσι, τό σχολικό βιβλίο, πού θα έπρεπε να είνε προσιτό σ' όλους και φτηνό κι' εύανον, καθίσταται κι' αυτό πολυτέλεια.

Έχεις πλούση; Δύνασαι να σπουδάσης και να μορφώθης και να πρόκόψης. Δεν έχεις; Απομένεις τυφλός!

Γιατί κανείς απ' τους άρμόδιους δεν έκατάλαβε ότι τό σχολικό βιβλίο, ότι ή παιδεία δεν είνε πλέον πολυτέλεια, άλλα' ανάγκη και ανάγκη όχι λαϊκή άλλα κρατική

—ΔΟΞΑ ΣΟΙ Ο ΘΕΟΣ!

Ο κ. Υπουργός των Έσωτερικών πρόκειται, καθώς έδηλώσε, να προτείνη στην Κυβέρνηση την έλευθερή εισαγωγή από τό έξωτερικό διαφόρων ειδών πρώτης ανάγκης (κρέατος, καυσοξύλων, σάπων κλπ.), γιατι θεωρεί ότι τό μέτρο αυτό είνε τό μόνο ικανό να καταπολεμήση την άισχροκέρεια και να συντελέση άποκλειστικώς στην ύποτιμησι του κόστους της ζωής.

Ο κ. Υπουργός, με τας δηλώσεις του ατάς, δείχνει, ότι έχει τό στοιχειώδες απαραίτητο γνώριμα ενός συγχρονισμένου πολιτικού άνδρός, πού ενδιαφέρεται και σαιμπονεί για τόν λαόν.

Η ώφέλεια των εισαγωγών έπ' άνταλλαγής, είνε ένα μέτρον, τό όποιον τόσον ύποστηρίζαμε, και έπικροτούμε την ένέργεια του κ. Υπουργού, ή όποια είνε και έκ των πραγμάτων έπιβεβλημένη. Άλλωστε πρό μηνών άκόμη, όταν υποστήριζαμε την άνάπτυξή των έπ' άνταλλαγής εισαγωγών—καθώς θα άνθυμούνται οί άνά-

Έγχα δώσει το λόγο μου και καταλαβαίνετε ότι δεν μπορώ να λέω...

Όλος ο κόσμος άπόμεινε μ' άνοιχτό στόμα. Όλοι νόμισαν ότι ο Άνρι Μπριώ είχε τρελλάθει!

Ο Λουκιανός έθρκε έτσι την ευκαιρία να γίνη άρρατος. Οί ντε Μουρούξ κατόπιν συλλογίστηκαν ότι θα ήταν καμμία φάρασα του «καλού Άνρι» και τόν περιέμεναν να ξαναγυρίσει. Μά όταν νόμισαν, άρχισαν ν' άνησυχούν κι' έστειλαν τότε έναν ύπαιρτη στο ξενοδοχείο των «Δυό Λεόντων».

Φαντάζεστε λοιπόν τη φρίκη τους όταν έμαθαν ύστερ' από λίγο, όταν γούσε ο ύπαιρτης, ότι στ' αλήθεια ένας νέος πού τόν έλεγαν Άνρι Μπριώ είχε πεθάνει έκείνο τό πρωτό τό ξενοδοχείο των «Δυό Λεόντων» κι' ότι στις τέσσερις ή ώρα οί νεκροθάφτες τόν πήγαμε στο κοιμητήρι!...

Οί ντε Μουρούξ πίστεψαν ότι είχαν ύποδεχθή τό φάντασμα του άραβδωνιαστικού της Άντουανέττας.

ΛΕΩΝ ΤΡΕΚ

ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
Έχει την πρώτη κυκλοφορία
έξ όλων των Άθηναϊκών πε-
ριοδικών, έξδεμακισίων κλπ.

γνώσται μας—είχαμε τονίσει την ανάγκη της έλευθερας εισαγωγής, από την Τουρκία κυρίως, κρέατος, λίπους και άλλων όριζόμενων ειδών.

Έτσι θ' άνακουφισθή ο λαός άρκετά.

Αι ύψηλαί τιμαί όριζόμενων ειδών θα έλαττωθούν. Και θα δυναταί ο καθένας να δοκιμάξη την γεύσιν του κρέατος, τό όποσον, με την σημερινή του τιμήν, κατήνην άπορροπάλαστον για τόν σταγόν λαόν, κατήνησε είδος ύπερπολυτέλειας!

—Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΗ ΚΡΑΣΙΟΥ

Σύμφωνα με τα δεδομένα του ύπουργείου της Γεωργίας, ή έφρετινή παραγωγή κρasiού θα είνε έλάχιστα μόνο κατώτερη από την περυσινή, ή όποια ήταν ικανοποιητικώτατη.

Στην Άιτικοκόσσιτια, άξασφα, ή παραγωγή κρasiού θάιναι περίπου ίδια με την περυσινή, στην Πελοπόννησο σημαντικώς άνώτερη και στην Κρήτη, μόνον, κατώτερη κατά 30 %.

Η τιμή των κρasiών συγκρατήθηκε σε ικανοποιητικό επίπεδο, χωρίς στον Άμπελοουργικό Όργανισμό. Άλλά και ή μείωσις της έξαγωγής τους, κατόπιν του άποκλεισμού των από τη λαϊκή αγορά—ή όποια άπορροφούσε τό περισσότερο μέρος των κρasiών πού έξάγομεν—θα περιορισθή σημαντικώς, γιατι πρόκειται να αύξηθί ή έξαγωγή τους στη Γερμανία.

—Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ ΚΟΣΤΟΥΣ ΖΩΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Την εξέλιξη του Γενικού Τιμαριθμου κόστους ζωής των Άθηνών, μέσα στους όχτώ πρώτους μήνες του τρ έτους, μετ ή διδαι ο ακόλουθος πίναξ.

Μήνας	Γεν τιμαριθμός
Γανουάριος	2131,1
Φεβρουάριος	2152,7
Μάρτιος	2156,8
Άπριλιος	2158,9
Μάιος	2153,9
Ίούνιος	2122,5
Ίούλιος	2096,7
Αύγουστος	2132,9

Σημειωτέον, ότι ο μέσος Γενικός Τιμαριθμός του κόστους ζωής των Άθηνών του προηγούμενου έτους ήταν 2084,7.

—ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ Α ΕΞΑΜΗΝΟ ΤΟΥ 1934

Κατά τό πρώτο έξαμηνο του τρέχοντος έτους άπεστάλησαν συνολικώς από έξωτερικό 15.336.351 χιλιόγραμμα καπνού, ενώ κατά τό αντίστοιχον χρονικό διάστημα του προηγούμενου έτους είχαν έξαχθή 17.585.870 χιλιόγραμμα καπνού και κατά τό αντίστοιχο χρονικό διάστημα του 1932 είχαν έξαχθή 16.511.462 χιλιόγραμμα καπνού.

Η μείωσις της έξαγωγής άποδιδεται κυρίως στο γεγονός, ότι στην άπορρόφησι Έλληνικών καπνών δεν έλαβε μέρος ή Γαλλία.

Ός προς την έξαγωγή όμως του Β' έξαμήνου, όλοι οί άρμόδιοι είνε αισιόδοξοι, γιατι και ή Σοβιετική έμπορική αντιπροσωπεία πρόκειται να αγοράση 2.000.000 χιλιόγραμμα καπνού, και τό Τσεχοσλοβακικό μονοπώλιο θα κάνει πρόσθετη προμήθεια 450.000 χιλιόγραμμων και σοβαροί παράγοντες της Άμερικανικής αγοράς έξεδήλωσαν ενδιαφέρον για την αγορά έπεξεργασμένων καπνών νέων και παλαιών έσοδειών και τό Γαλλικό μονοπώλιο τέλος, θα πραγματοποιήση την αγορά καπνών αξίας 10.000.000 φράγκων.

—ΝΕΟΝ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΝ

Έπειτα από μιάν σχετική σύσκεψη μεταξύ του ύπουργού της Συγκοινωνίας, του ύπουργού του Πολιτικού Γραφείου και του διευθυντού του ύπουργείου Άεροπορίας, άποφασίστηκε ή ένκατάστασις άεροδρομίου στάς Πάτρας.